

Lafosse schetst een gezin waarin de liefde tussen man en vrouw eerder bekoeld dan wel helemaal zoek is. De titel vat de film perfect samen, want de relatie tussen Marie (Bérénice Bejo) en Boris (Cédric Kahn) is door de aanhoudende werkloosheid van de man quasi onhoudbaar geworden. Geld speelt in de relatie wel degelijk een rol. Marie eist het huis en hun twee dochters op, terwijl Boris de verkoop eist, waardoor hij aanspraak maakt op de helft van de opbrengst. Hun meisjestweeling vindt het maar niks dat hun ouders voortdurend ruziën. Toch zien ze hun moeder en hun vader het liefst samen. Moet je omwille van de kinderen samen blijven en voortleven in een hel,

omdat de voortdurende spanningen de sfeer in huis verpesten?

Deze verstikkende huis clos (de actie speelt zich nagenoeg integraal af binnen in de woning en op het terras) doet op geen enkel ogenblik theatraal aan. De dynamische beeldregie en spaarzame manier van filmen evoceren een ruimtelijk gevoel. Lafosse cirkelt voortdurend rond zijn protagonisten en graaft op die manier genadeloos in hun emoties. Tevens blijft hij trouw aan zijn thema's. Een verscheurd gezin of kinderen van gescheiden ouders waren ook al het onderwerp van 'Folie privée', 'Nue propriété', 'Élève libre' en - in een bredere context - 'À Perdre la Raison'. De gebroken familie wordt op een ingetogen manier geobserveerd met een camera die alle huiselijke ups- and- downs op een ragfijne, maar nooit voyeuristische, steeds geduldige en discreet virtuoze manier registreert. Maar moraliserende vingertjes blijven uit. Lafosse dwingt de kijker in de rechterstoel door pertinente vragen onbeantwoord te laten.

Een koppel met kids schippert tussen verbittering en liefde

Info

Regie	Joachim Lafosse
Scenario	Fanny Burdino, Joachim Lafosse
Fotografie	Jean-François Hensgens
Cast	Bérénice Bejo, Cédric Kahn, Marthe Keller
Duur	100 min
2016	België, Frankrijk